

[Bramsnæs.]

sætte en alt for lav Indbetaling giver Anledning til større Letsindighed ved Stiftelsen, det giver ogsaa større Mulighed for at lokke Folk til at tegne Aktier i Selskaber, som de maaske slet ikke burde have med at gøre. Det er ikke altid, at Smaafolk, der har lidt Penge, skal give sig til at tegne Aktier, de bliver ofte snydt, og Bestemmelser, der kan hindre, at man lokker dem i alt for høj Grad, er heldige for Samfundet som Helhed. Men naar man gør Indbetalingen saa ringe som muligt, er Folk lettere at lokke. Det kan være fristende for dem, at der er svimlende økonomiske Muligheder, der skal næsten ingen Penge til at gaa ind i det. Det er et forkert Princip at kræve en saa ringe Indbetaling, idet man derved let lokker Folk ind i noget, som de ikke burde lokkes ind i. I Staunings Forslag hed det, at 50 pCt. af Aktiernes Paalydende skulde indbetales, inden Registreringen fandt Sted. Det er nu nedsat til 10 pCt., hvad der kan bruges af samvittighedsløse Mennesker til at lokke Folk ind i noget, de slet ikke skulde ind i. Jeg kan tilføje, at Forslaget af 1923 dog forlangte 25 pCt. Indbetaling. Det nuværende Forslag er altsaa paa dette Punkt ringere end Handelsminister Jørgen Christensens.

I § 17, hvor der tales om, at Ansvaret for Forpligtelser, der er indgaet, inden Registreringen har fundet Sted, ikke kan paahvile Selskabet, tilføjer man i Slutningen af Paragraffen noget, som jeg vel ikke skal sige saa meget ondt om, men som dog i nogen Grad begrænser det Ansvar, der tidligere har været, ogsaa i den nugældende Lov. Det er maaske ikke saa afgørende, men jeg anfører det som et Bevis paa, at man har en Tendens til at svække Ansvaret.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Spørgsmaalet om Selskabers Ret til at erhverve egne Aktier. I Staunings Forslag var det forbudt, medmindre Overtagelsen skete ved Nedsættelse af Aktiekapitalen eller ved Køb paa en Tvangsauktion, der fandt Sted til Fyldestgørelse af en Selskabets tilkommende Fordring, altsaa, om jeg saa maa sige, i Tilfælde, der paatvang sig Selskabet. Ellers maatte Selskaberne ikke ligge inde med egne Aktier. Det er ogsaa en

Parodi, at et Aktieselskab ligger inde med egne Aktier. Aktierne skal ikke være hos Selskabet, men hos Aktionærerne. Det er en Garanti, man har, at Aktionærerne har stukket Kapital i Selskabet. Ved mange Lejligheder kan et Selskab ogsaa, ved at købe sine egne Aktier op eller belaaene dem, hindre dem i at komme frem paa Markedet og blive ansat til den Værdi, de har i den offentlige Bedømmelse. Derved kan det holde dem oppe i en højere Kurs en Tid lang, uden at de har den Værdi, de noteres i. Dette Opkøb af egne Aktier er i alt Fald ved Aktier, der noteres paa Børsen, et Indgreb i den offentlige Vurdering af Aktierne. Man foreslaar nu her, at Aktieselskaber skal have Lov til at ligge inde med et Beløb af 10 pCt. af Aktiekapitalen. Maa jeg tilføje, at ogsaa paa dette Punkt var Forslaget af 1923 bedre, idet det ligesom Staunings Forslag sagde, at Selskaberne ikke maatte ligge inde med egne Aktier. Der er altsaa ogsaa her en Tilbagegang.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Direktionens og Bestyrelsens Aktier var der i Staunings Forslag optaget en Bestemmelse om, at saadanne Aktier skulde noteres paa Navn. Hensigten hermed var saa vidt muligt at bremse Direktion og Bestyrelse med Hensyn til Køb og Salg af Aktier. Det kan jo neppe være i Selskabets Interesse, at Bestyrelse og Direktion egentlig handler med Selskabets Aktier, og naar man sikrede sig, at deres Aktier var noteret paa Navn, vilde de rimeligvis være noget mere forsigtige med at lade disse Aktier komme ud i den almindelige Omsætning. Denne Bestemmelse findes ikke længer. Den er gaet ud af det foreliggende Forslag.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale et saa afgørende Punkt i Aktieselskabslovgivningen som Regnskabsaflæggelsen. Er der noget Punkt, hvor man maa kræve fuld Offentlighed og Klarhed fra et Aktieselskabs Side, er det i Regnskabet. Alt det andet er jo anonymt; hvem der er Aktionærer, ved man ikke noget om, og Aktionærerne ved heller ikke for meget om Selskabets Forhold. Men Regnskabet vender ud mod Offentligheden, og paa dette Omraade gælder det derfor i ganske særlig Grad om, at Selskaberne tvinges til at lægge Kortene paa Bordet. Og jeg vil